

Оссолінські колекції.

CD – диск виконано в рамках угоди укладеної з квітня 2004 р. між Львівською науковою бібліотекою НАН України у Львові і Національним Закладом ім. Оссолінських у Вроцлаві.

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.
Zespół (fond) 73.
Archiwum Ostapa Ortwina

67. Archiwum Ostapa Ortwina. Materiały redakcyjne. Bolesław Dan: „Lato”, „Duma o cesarzu”, „Sny”. Poezje (3).

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

2018

Львівська бібліотека
№ Опт. 67/м 5.

Дан Болеслав
(Dan Boleslaw)

"Lato", "Думка о сезагги"

"Sny" - поезії.

12. 0.

12. м.

Автографи

3 арк.

м. пол.

Dan Bolstow

Bolesław Jan:

Lato.

Widzę piękno co się w lecie podkrada ku zytom,
Z bełkotów urasta nieprzytomna kłechda:
Płonne runy w przestrzeni, co się rasnie mylą,
Pamięci wręczy, co przędą bodniebiemnie ściełta.

W nocy blasku pręgi odświeżonej pręgi
Prapierzynek niedomówień, erodującej nocy.
To pustym mirażu się fala wypratała sińca
Wiata kula pod powieją, i strachem dozoc.

Wzrostko w eras południowy jest pełne i jasne,
Można odmuchnąć nocturny niedomówień uniesień,
Tyłko jedno nas gniewie: przerażenie w lasne;
Nie może w filozofii się pomieścić Tęcza bajka: jesień.

Wzrostko soki i słotki owoc w aortach
Dłonie sumy, w ciemnościach jak ciepło konary.
Jesteśmy jak rąbki w starych mętnych portach
Co tworzą fiole, smęty i tubercule zary.

W pełnej chęci staniemy ogłuszeni, wryci
Obora jakiejś studni, tryskającej chłodem
I wraz z perłową tzerą zryb od dawny życia,
Huczące ciemno, wzniosłością opętanych jodei.

Wzrostko to spełnienie. Narajuta w sistauiach
Quiażdaisteni przeszerani popłynięmy w jesień.
Wzrostko, wote denere w burliwych otłanach
Południowych wstępień — wicrotnych uniesień.

Duma o Cesarzu.

W srebrnych kopyt rytowniczym, okrutnym prostaku
 Kłaniać się nademną, rawrze w chwilaek mski.
 Przy Tobie jasny demon skrzył się a u nog mu
 Kpięszaty się konwralji ptostronne pszki.

Czego chciacie odemnie, skuresonego w bolu?
 W ten postanicie, co się umiać dżwignąć pod nieba?
 Tu czekało w niepokoju na ogromnem polu —
 Kto C: powiedziać się mi czegośkolwiek trzeba?

Już dawno odryktem od okrzyków w piórach,
 Blypnąć spadac w ogniu lata też nie potrafie.
 Co mi kunkt, odnajdziesz w tych wiosennych chmurach,
 Których skantat przelotny czy kiedyś przystępis?

Lece Tyś wciąż kotępał pióropusnem w ciary
 W warok runcit piórunny w pramonskie wyższere.
 Może kto z rtożyk, trupów te słochoy uszygry
 I mówiące oczy w podziwie, wykrzyknio: ja wierze!

Wierze w tany praladów, co nigdy nie wschodzą,
 Bo w żywocie Cesarza się krowaria, bęsilne.
 I te się kiedyś zapadna, jakkolwiek się rodzą,
 Pchnięte dtonia, odcista, na samotną chibę.

Jasny demon do ust mi przykłada, wyniosły
 Purpurowy róg wieków, by nabrzmiały sigły,
 By stracone w otchłaninie krawac posty wiosny
 By w pieśniach, co się pocrna, chwarażo pszłyty.

To się globy stacerają, na ma, nędkna gtoze
 I parcem z Nim bęszl wiaraż w piramidy dtonie
 Aż się w hukku rodospadów gwiazdy rodzą nowe,
 Na widnostropach ich przepasici bęszona, crame konie

Runicem w śmierci ich niedomiereni, sine meteory,
 W bełkocie blasków, co się ślepna, od radniaru nocny.
 Ostatnim pautem dlamy światu pordarte wieczny,
 Co straszpami aksantitu spicowały hymn Tej słocy.

3
Liry

Gdy dzień wpadnie w dżdżniacę, pustkę miejscienica
I bieżak not niedomkniętych napięci poraj wraawa :
Staje się nagle na przeszery, nie wiedząc czy zjawa,
Czy tylko krzykiem jest się - bez własnego cienia.

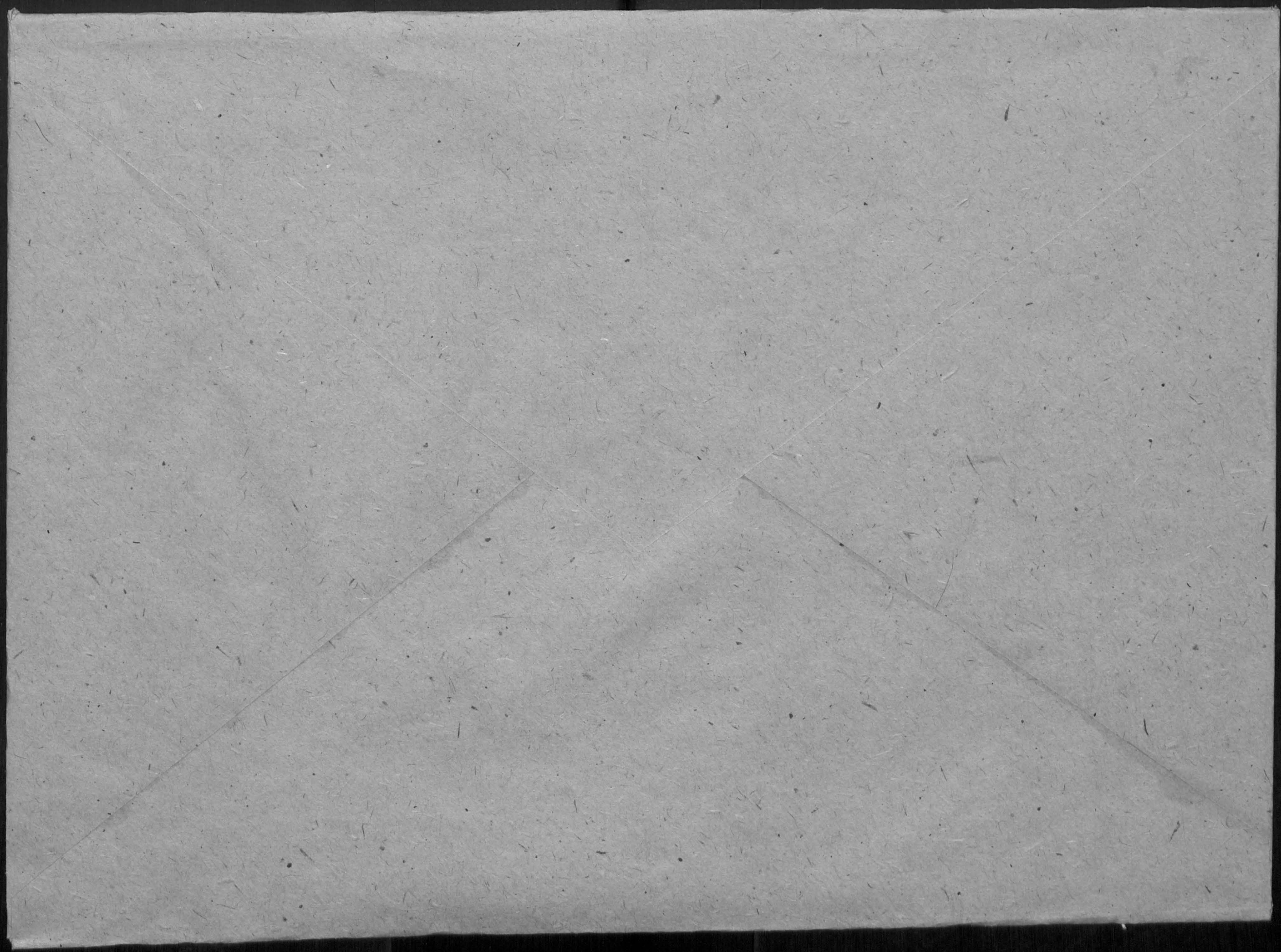
Z pała rgraja bżęitnych, akwanitnych gnornów
Co platuje, berscelestnie na północne goody
Stacera się bij tyłaniw i piemne ogroody
Wypapachw otrzew się sioła w prebnie niemi domów.

Nie pomoie prośba pralew, wskazyjących ścieżki
Woleptane przez dziennie pochady i kłgski :
Jednaki jest ból trój, krowy lub przyski,
Kopuły nocj nad trę kurmia, coraz bardziej ciężkie

Wtedy klucisz w umyśleniu niewschodzące nieba
I chcesz się pytać cienia, lecz cienia już niema
To noc się toczy w tym dżiżku. Pżkani obiera
Bluńniczo się modli'sz. Ach, nie, nie! Nie trzeba!

Wierij ramy z okien a wnet kszycie wpadnie,
W obżduym taricu na rżkach dowiesz się narocic :
Ze potrzebny był krzyk trój w tym ciemnym szlesic
Dla tego, co w nkrzciu ludaku krzyki kradnie.

Lecz teraz wyjdź w ogroody i zwric szerny przepych
Samotnym obżdom, po pastyghy w kwiaty:
Przed światem podruja plętkostwione czaty
Nize jestli moiesz : modlitwy odmów po ślepych.

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.